

Tid for å løfte taket

Hanne Indregard Lind
Sunnaas sykehus
HAILIN@sunnaas.no

Lind er sittende visepresident i Psykologforeningen og kandidat til vervet som president.

Psykologforeningen trenger en kultur hvor meningsmotstandere ikke blir behandlet som et problem som må håndteres.

Hanne Indregard Lind

Foto: Matt Oxman

Vi står overfor profesjonens kanskje mest kritiske brytningstid. Aldri har vi hatt flere medlemmer, men altfor få deltar i viktige diskusjoner om fagets fremtid. I innlegget «En stabil kurs for foreningen» avslutter Håkon Skard med å konstatere at de beste løsningene ikke finnes i samtaler med meningsfeller, men gjennom meningsbrytning. Det er jeg enig i. Vi er en forening med kompetente og kloke medlemmer og tillitsvalgte, med kunnskap fra alle deler av helsetjenesten og flere andre felt. Medlemmenes erfaringer og kompetanse, og kapasitet til å tåle kompleksitet, kunne vært vår viktigste ressurs i politikkkutforming. Men det fordrer en kultur hvor meningsmotstandere ikke blir behandlet som et problem som må håndteres.

Ulike vurderinger

Positive endringer har absolutt skjedd i Psykologforeningen de siste årene. Jeg har sittet i foreningens styre siden 2019 og bidratt til flere av disse endringene. De fem nye sektorutvalgene ble opprettet under mitt ansvar i 2023. Sammen med flere styremedlemmer fikk vi også gjennomslag for at lederen av organisasjonsgjennomgangens arbeidsgruppe ble ekstern. At Skard hevder at jeg snakker ned dette arbeidet, faller på sin egen urimelighet. Skard ber meg ellers presisere hva jeg ønsker å endre, og å ytterligere belegge påstanden om at for mange beslutninger tas av for få. Jeg opplever at Skard ikke erkjenner dette som et problem.

Selv om vi har vært samkjørte i mye, har vi hatt ulike vurderinger om arbeidsform og avgjørelser i en del saker, spesielt det siste året. Saken om evidenskriterier for spesialistutdanningene og saken om forskrivningsrett for psykologer er eksempler på dette. Jeg har formidlet mine motforestillinger underveis, og forsøkt å påvirke. Skard skriver at jeg stiller mot ham grunnet manglende internt gjennomslag på de saksfeltene jeg bryr meg mest om.

Jeg stiller fordi jeg etter seks år i foreningens sentralstyre, og tre av dem som visepresident, ser at vi har mye ugjort når det gjelder å nyttiggjøre oss medlemmenes kompetanse og erfaringer. Jeg ser at min motkandidat ønsker å poengtere at han ikke synes det jeg har kommet med så langt, er noe nytt. Det vil ikke endre på mitt hovedfokus. Min opplevelse er at for mange beslutninger fattes av et fåtall personer i fora få har tilgang til. Jeg har tidvis opplevd dette som ukomfortabelt, for jeg synes at vi ved flere anledninger har truffet viktige beslutninger som ikke har vært godt nok belyst, og som burde vært forankret bredere hos medlemmene.

I dag fattes mange avgjørelser i arbeidsutvalget ved flertallsbeslutninger. I arbeidsutvalget møter presidentskapet og sekretariatets øverste ledelse. Beslutninger som treffes, skal være innenfor etablert politikk. Tre personer har stemmerett i arbeidsutvalget, president og visepresidenter. Blir ikke arbeidsutvalget enig, skal saken etter etablert sedvane tas til sentralstyret. Om det er lenge til neste styremøte, blir imidlertid flertallets beslutning gjort gjeldende. Dette skjedde da arbeidsgruppen for evidenskriterier for spesialistutdanningen skulle opprettes. Jeg hadde innvendinger mot sammensetningen av gruppen, men det var nesten tre måneder til neste sentralstyremøte, og vedtaket ble effektivt.

Delte oppfatninger

Vi i det sittende presidentskapet har delte meninger om involvering av foreningens sentralstyre. Styret er Psykologforeningens øverste organ mellom landsmøtene. Det består av psykologer som er sammensatt og valgt ut fra hensyn som geografi, kjønn og ulik faglig bakgrunn og erfaring. Å møtes kun seks ganger årlig avskjærer i realiteten sentralstyret fra å være involvert i deler av foreningens løpende politikk. Andre foreninger har hyppigere møter og bruker da digitale løsninger der det er hensiktsmessig. Jeg mener at det er viktig at styret møtes oftere. Jeg kjenner godt motargumentene: Det blir for mye arbeid for sekretariat og politisk ledelse å forberede flere styremøter, det blir for mye reising og arbeid for styremedlemmene, og en del vil ikke ha rett på mer fri etter avtaleverket. Jeg mener imidlertid det finnes løsninger på dette, og særlig nå som de digitale mulighetene har blitt så gode. Jeg mener også at vi må endre arbeidet med høringer, slik at også disse blir gjenstand for behandling i sentralstyret, ikke bare arbeidsutvalget.

Som del av foreningens øverste ledelse har jeg et medansvar for utviklingen de siste årene. Jeg har fått gjennomslag for en del i løpet av disse årene, men jeg synes det går for langsomt, og det siste året i feil retning.

I dag er referater og rapporter fra Psykologforeningens aktiviteter vanskelig tilgjengelig for medlemmene. Vet man ikke hva som skjer, er det vanskelig å delta i demokratiet. For å åpne opp foreningen vil jeg ha en gjennomgang av hvilke referater som er tilgjengelig for hvem, og sørge for rask løsning når medlemmer ikke får tilgang.

Jeg vil lede med åpenhet. Skard og jeg ser ulikt på takhøyden for uenighet i dagens Psykologforening. Jeg opplever ikke at det er lett å komme med endringsforslag. Kritiske innspill kan dras til ytterligheter. Skard demonstrerer dette i sitt forrige innlegg, hvor han spør om jeg vil ha en ny

organisasjonsgjennomgang. Når jeg beskriver behovet for endringer for å bedre beslutningsprosessene og medlemsdemokratiet, svarer han meg som om jeg skulle sagt noe annet.

Jeg ønsker ikke å oppnå gjennomslag ved å holde beslutninger internt. Nå er psykologer og tjenestene under press. Vi oppnår mer når vi gjør det sammen. Jeg stiller fordi jeg vil endre og fornye arbeidsformen, med større grad av involvering og medbestemmelse og godt belyste saker. Det vil bidra til å endre beslutningene vi ender med å fatte. Det vil være en stø og trygg kurs for utviklingen av vår felles forening.

Referanser

- Oxman, M. (2025). Nye krav til evidens på bekostning av klinisk skjønn. *Tidsskrift for Norsk psykologforening*. <https://www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2025as03ae-Nye-krav-til-evidens-p-bekostning-av-klinisk-skj-nn>
- Skard, H. (2025). En stabil kurs for foreningen. *Tidsskrift for Norsk psykologforening*. <https://www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2025as04ae-En-stabil-kurs-for-foreningen>